

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5C/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917205549
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5917205549.2

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok v spore žalobcu: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., so sídlom Váci út 45/ B, H-1137 Budapest, Maďarsko, reg.: 01-10-043108, práv. zast. PETKOV & CO s.r.o., IČO: 50430742, so sídlom Na vřšku 12, 811 01 Bratislava, proti žalovaným: Držitelia motorových vozidiel s evidenčnými číslami podľa prílohy, o zaplatenie sumy vo výške v zmysle § 7/A v spojení s § 6 ods. 1 nariadenia maďarského Ministerstva hospodárstva a dopravy č. 36/2007 od každého zo žalovaných jednotlivo, taktó

rozhodol:

Súd podanie žalobcu doručené Okresnému súdu Ružomberok 23.8.2017 odmieta.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.8.2017 sa žalobca domáhal voči žalovaným: držiteľom motorových vozidiel podľa prílohy žaloby zaplatenia sumy vo výške v zmysle § 7/A v spojení s § 6 ods. 1 nariadenia maďarského Ministerstva hospodárstva a dopravy č. 36/2007 od každého zo žalovaných jednotlivo. V žalobe žalobca riadne neoznačil žalovaných, t.j. neuviedol meno, priezvisko, dátum narodenia a bydlisko fyzickej osoby, voči ktorej žaloba smeruje. Odkaz na prílohu žaloby (CD-čko), kde žalobca uvádza evidenčné čísla motorových vozidiel s dátumom kontroly nepostačuje na riadne označenie žalovaných, tak ako to prezumuje Civilný sporový poriadok.

2. Uznesením č.k. 5C/28/2017-35 zo dňa 3.10.2017 súd žalobcu z dôvodu riadneho neoznačenia žalovaných vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia svoje podanie, doručené Okresnému súdu Ružomberok dňa 23.8.2017 opravil a doplnil, keďže podanie nemá náležitosti riadnej žaloby, je nepresné a neúplné, a to riadne označil žalovaných v predmetnej veci - ak je stranou sporu fyzická osoba, jej meno, priezvisko, adresa trvalého pobytu alebo pobytu, dátum narodenia alebo iné identifikačné číslo a ak je stranou sporu právnická osoba, jej názov alebo obchodné meno, adresa sídla a identifikačné číslo organizácie, ak je pridelené. Ak je to možné, žalobca v žalobe uvedie svoje telefónne číslo, elektronickú adresu, prípadne telefónne číslo a elektronickú adresu svojho zástupcu. To isté označenie sa vzťahuje na všetkých účastníkov konania. Zároveň bol žalobca poučený, že ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne.

3. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.10.2017 žalobca poukázal, že žalovaní vo všetkých prípadoch boli a sú identifikovateľní bez väčších ťažkostí (na strane súdu) prostredníctvom údajov o evidenčnom čísle vozidiel a dátume kontroly, ktoré ako jedinú má žalobca k dispozícii. Tieto žalobca aj v žalobe uviedol na pripojenom CD. Viac údajov o žalovaných z objektívnych dôvodov podrobne vysvetlených súdu žalobca uviesť nemohol a ani nemôže, čo ale zaiste nemôže byť dôvodom na odmietnutie súdnej ochrany uplatnenému právu. Uviedol, že ak má byť žalobcovi poskytnutá spravodlivá súdna ochrana, je potrebné vziať do úvahy aj tú skutočnosť, že nemožnosť označenia žalovaných je spôsobená práve štátom, ktorý nezosúladi vnútroštátnu legislatívu na úseku evidencie motorových vozidiel (§ 113 ods. 3 ZoCP „so súhlasom dotknutej osoby“) s právom Európskej únie na úseku ochrany osobných údajov, pripúšťajúci spracovanie osobných údajov v určitých prípadoch (napríklad ochrana majetkových práv FO, PO) aj „bez súhlasu dotknutých osôb“ rešpektujúci zásadu voľného toku osobných

údajov v spoločnom európskom hospodárskom priestore (bod 30 recitálu v spojení s článkom 7 písm. f) Smernice EP a Rady č. 95/46/EHS; transponované inter alia do ust. § 10 ods. 3 písm. f) zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov (ZoOOÚ). Uvedené však nemôže byť za žiadnych okolností v kontexte chýbajúcich náležitostí žaloby na ujmu žalobcu, keď právo na súdnu ochranu majetkového práva žalobcu možno dosiahnuť jednoduchým postupom súdu, tak ako žalobca uviedol už v žalobe. Citoval nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. III. ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009 podľa ktorého „(...) Lze tedy předpokládat, že (...) držitel vozidla je zapsán jako vlastník v registru silničních vozidel a že je to právě on a nikdo jiný, kdo má v řízení vystupovat jako žalovaný. (...) Soudu prvního stupně přitom nic nebránilo opatřit si za tímto účelem výpis potřebných údajů z uvedeného registru, resp. bylo to jeho povinností plynoucí z ustanovení § 6 o. s. ř. Pokud se tak nestalo, zůstala předmětná otázka nezodpovězena a vydání odmítavého rozhodnutí bylo předčasné. (...) Soud prvního stupně (...) stěžovatele vyzval, o jaké údaje má žalobu doplnit, přičemž žádost stěžovatele, aby potřebné údaje opatřil z moci úřední, odmítl se stručným zdůvodněním, že by to bylo v rozporu s ustanovením § 79 odst. 1 o. s. ř. (...) V tomto bodě je však třeba dodat, že registr silničních vozidel není veřejně přístupný a oprávněn do něho nahlížet a požadovat výpisy zapsaných údajů je jen ten, kdo prokáže právní zájem (§ 4 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb.). Přitom nelze předjímat rozhodnutí příslušného správního orgánu o tom, zda stěžovateli bude vyhověno, a tak v případě, že by stěžovatel byl v daném ohledu aktivní, bylo by povinností soudu vyčkat až do vyřešení dané otázky; v případě, že by příslušné údaje nebyly stěžovateli poskytnuty, musel by si je soud vyžádat sám. (...) Vzhledem k tomu nezbývá Ústavnímu soudu než konstatovat, že obecné soudy při interpretaci "jednoduchého práva" zásadně nesprávně zohlednily dopad základních ústavně zaručených práv a svobod, konkrétně pak práva na přístup k soudu zakotveného v čl. 36 odst. 1 Listiny tím, že tento přístup podmiňovaly stěží splnitelnými předpoklady, aniž by pro to existovaly nějaké racionální důvody, příp. že neposkytly potřebnou součinnost či alespoň nepoučily stěžovatele o jeho právních možnostech. Takový postup lze v dané souvislosti označit za přepjatý formalismus (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 11. 7. 1996 sp. zn. III. ÚS 127/96, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 5, nález č. 68). (...) ". Tiež Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sža 27/2008 týkajúce sa zisťovania neznámeho pobytu žalovaného, keď okolnosť neznámeho pobytu účastníka konania sa musí vždy hodnoverne preukázať a táto povinnosť zaťažuje súd, ktorý musí vyčerpať všetky možnosti na zistenie, či je pobyt účastníka konania skutočne neznámy. Odmietnutie žaloby pre formálne neoznačenie žalovaných nie vinou žalobcu, by bolo v toto prípade prejavom ústavoprávne neudržateľného "prehnaného formalizmu" a odmietnutím poskytnutia súdnej ochrany. Ďalej žalobca poukázal nato, že nemožnosť označenia žalovaných je spôsobená práve štátom, ktorý nezosúladi vnútroštátnu legislatívu na úseku evidencie motorových vozidiel s právom Európskej únie na úseku ochrany osobných údajov, pripúšťajúcich spracovanie osobných údajov v určitých prípadoch aj bez súhlasu dotknutých osôb rešpektujúc zásadu voľného toku osobných údajov v spoločnom európskom hospodárskom priestore.

4. Podľa § 129 z.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zjavné, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

Podľa § 132 ods. 1,2,3 C.s.p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

Podľa § 133 ods. 1 C.s.p. fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

5. Zákon vychádza z toho, že strana sporu musí byť označená v súlade s jej právnym postavením a tak, aby ju nebolo možné zameniť so žiadnou inou osobou. Označenie musí byť také presné, aby umožnilo jednoznačný záver o spôsobilosti byť účastníkom konania a o procesnej spôsobilosti. Vymedzenie rozhodujúcich skutočností v žalobe závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných predpisoch, resp. od obsahu zmluvných vzťahov, ktorá je (sú) predmetom konania.

6. Žalobca v podanej žalobe neoznačil žalovaných v súlade s ust. § 133 CSP, pričom pokiaľ žalobca na základe žalobcom citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 8Sža 27/2008 uviedol, že v prípade nemožnosti zistenia pobytu žalovaného, táto povinnosť zaťažuje súd, ktorý musí vyčerpať všetky možnosti na zistenie, súd poznamenáva, že takémuto zisťovaniu musí predchádzať objektívna nemožnosť zistenia pobytu žalovaného zo strany žalobcu, pretože povinnosť označiť žalovaného v zmysle § 133 ods. 1, 2 CSP v prvom rade zaťažuje žalobcu a až následne, pokiaľ nie je objektívne možné, aby žalobca žalovaného riadne označil, uvedená povinnosť zaťažuje súd. V prípade neznámeho pobytu žalovaného, je v zásade zrejmé, že nie je v možnostiach žalobcu, aby ho zistil, avšak v predmetnom spore nejde o zistenie pobytu žalovaných, ale o identifikáciu samotných žalovaných, čo nemožno stotožňovať, ale je potrebné skúmať, či nemožnosť takejto identifikácie je objektívne daná. Podľa názoru súdu, žalobca nevyčerpal všetky dostupné možnosti na to, aby riadne označil žalovaných. Zo žaloby ani predložených dokladov nevyplýva, že by sa žalobca obrátil na Ministerstvo vnútra Maďarskej republiky, so žiadosťou o identifikáciu žalovaných na základe ním získaných údajov. Ministerstvo vnútra Maďarskej republiky by následne mohlo požiadať cestou dožiadania, a to už v rámci medzinárodných zmlúv, ktoré v žalobe cituje sám žalobca, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, o získanie potrebných údajov. V danom prípade by už žiadateľom nebol súkromnoprávny subjekt - žalobca, ale štátny orgán, konajúci v zmysle medzinárodných zmlúv. Žalobca je súkromnoprávnym subjektom a nie štátnym orgánom, že neoprávnené použitie spoplatnenej cesty nie je priestupkom, ani správnym deliktom, ale naopak civilnoprávnym deliktom a že v tomto prípade sa jedná o štandardnú peňažnú pohľadávku.

7. Na základe vyššie uvedeného má súd zato, že žalobca všetky možnosti na identifikáciu žalovaných nevyužil, preto ho súd uznesením vyzval, aby vady svojej žaloby, v časti riadneho označenia žalovaných doplnil, a keďže žalobca vady podania neodstránil, súd jeho podanie, ktoré by inak mohlo byť žalobou odmietol, nakoľko sa jedná o také nedostatky, ktoré bránia riadnemu pokračovaniu v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde proti ktorého rozhodnutiu smeruje (Okresný súd Ružomberok), písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 C.s.p.) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 C.s.p., odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 C.s.p., odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.